

Перший розділ

Відбувалося немислиме.
Її найдовші в житті стосунки... скінчилися за якусь мить.

Три тижні її життя *коту під хвіст*.

Пайпер Беллінгер подивилася на свою яскраво-червону коктейльну сукню від «Валентино» через одне плече й спробувала знайти недоліки, але не змогла. Її вишукано засмагли ноги були відполіровані до такого блиску, що вона перевіряла в них, чи не застрягло нічого в зубах. Вище талії все теж було непогано. Вона провела рукою по тейпах, які тримали її груди, вона знайшла їх за лаштунками показу в Мілані під час тижня моди — ішлося про святий Грааль цицько-тейпів — і ці крихітки були нічогенькі. Достатньо великі, щоб чіпляти очі чоловіків, достатньо малі, щоб демонструвати спортивний вайб у кожному четвертому пості в інстаграмі. Універсальність підтримувала інтерес людей.

Задоволена тим, що ніщо в її зовнішності не було явно недоречним, Пайпер ковзнула поглядом по плісированій штанині класичного костюма від «Тома Форда» з найтоншої блискучої вовни, який був на Едріані, і не змогла стримати зітхання, глянувши на розкішні лацкани та гудзики з монограмами. Те, як її хлопець нетерпляче зиркав на свій годинник «Chopard» і оглядав натовп

через її плече, лише додавало ефекту знудьгованого плейбоя.

Хіба не його холодна недосяжність привернула її увагу насамперед?

Господи, вони зустрілися ніби сто років тому. Вона з тих пір уже двічі була в косметолога, так? Та й чим тепер *був* час? Пайпер пам'ятала їхнє знайомство, ніби це було вчора. Едріан не дав їй вступити в блювоту на святкуванні дня народження Румера Віллеса. Коли вона дивилася вгору на його різьблене підборіддя, стоячи в його обіймах, то ніби переносилася до старого Голлівуду. У часи смокінгів і жінок у довгих сукнях із пір'ям. Це був початок її власної класичної історії кохання.

А тепер крутили титри.

— Я не можу повірити, що ти отак усе покинеш, — прошепотіла Пайпер, притискаючи до грудей келих із шампанським. Можливо, якщо вона зверне його увагу туди, він змінить свою думку. — Ми стільки всього пережили.

— Так, купу всього, правда?

Едріан помахав комусь на даху, вираз його обличчя дав зрозуміти, що він зараз підійде туди. Вони ходили разом на чорну, білу та червону вечірки. На невеликий вечір, де збирали гроші на проєкт інді-кіно з назвою «Стиль життя пригноблених і відомих». Сценарист-режисер був другом Едріана, тобто більшість людей на цьому збіговиську еліти Лос-Анджелеса були його знайомими. Її подружок навіть не було поруч, щоб розрадити її чи допомогти піти з гідністю.

Увага Едріана знову неохоче зосередилася на ній:

— Стій, що ти казала?

Усмішка Пайпер могла будь-якої миті розбитися на шматочки, тому вона підсилила її ще на один ват, обережно, щоб та була на одну вирішальну позначку нижчою

від маніакальної. *Підборіддя вгору, жінко.* Це ж не вперше її стосункам кінець, чи не так? Вона багатьох кидала, часто несподівано. Зрештою, це ж місто забаганок.

Вона ніколи не помічала, із якою швидкістю все змінювалося. Щойно зауважила.

У свої двадцять вісім Пайпер не була старою. Але вона була однією з найстаріших жінок на цій вечірці. Якщо подумати, то й на кожній вечірці, куди ходила останнім часом. Спираючись на скляні поручні, що виходили на Мелроуз, стояла перспективна поп-зірка, якій замалим не вчора виповнилося дев'ятнадцять. Їй не потрібні були тейпи з Мілана, щоб тримати цицьки. Ті були легкі та пружні, із сосками, що нагадували Пайпер ріжки для морозива.

Самому хазяїну вечірки було двадцять два, і він починав кар'єру в кіно.

Це була кар'єра Пайпер. Ходити на вечірки. Бути помітною. Час від часу брати в руки засіб для відбілювання зубів й отримувати за це кілька доларів.

Не те щоб їй потрібні були гроші. Принаймні вона так не вважала. Усе, чим вона володіла, приходило через кредитну картку, і що стояло за цим, було загадкою. Вона припускала, що рахунок надходив на електронну пошту її вітчима абощо. Є надія, що його не здивують трусики з вирізами, які вона замовила з Парижу.

— Пайпер? *Агов?* — Едріан помахав рукою перед її обличчям, і вона зрозуміла, як довго дивилася на поп-зірку. Досить довго, щоб співачка подивилася у відповідь.

Пайпер усміхнулася й помахала дівчині, сором'язливо вказуючи на свій келих із шампанським, перш ніж знову перемкнутися на розмову з Едріаном.

— Це тому, що я випадково привела тебе на зустріч зі своїм психологом? Клянуся, ми ні в що не заглиблюємося. Здебільшого, просто дримаємо під час моїх сеансів.

Кілька секунд він дивився на неї. Чесно, це було навіть мило. Це був найдовший вияв його уваги до неї відтоді, як вона ледь не посковзнулася на блювоті.

— Я зустрічався з кількома пустоголовими ляльками, Пайпер, — він зітхнув. — Але ти даси фору їм усім.

Вона й далі усміхалася, хоча це вимагало більше стійкості, ніж зазвичай. Люди дивилися. У цю саму мить вона була на фоні щонайменше п'яти селфі, які робили на даху навколо люди включно з Анселем Елгорттом. Було б катастрофою, якби те, що в неї опустилося серце, відбилося на обличчі, особливо, коли новина про розрив впливе.

— Я не розумію, — сказала вона зі сміхом, перекидаючи через плече рожево-золоте волосся.

— Оце шок, — сухо відповів він. — Дивись, мала. Це були веселі три тижні. Ти просто сексбомба в бікіні, — він знизав плечима в елегантному костюмі від «Тома Форда». — І я намагаюся покінчити з цим, поки не стало надто нудно, розумієш?

Нудна. Стара. Не режисерка і не попзірка.

Просто гарненька дівчина з вітчимо-мільйонером.

Проте зараз Пайпер не могла думати про це. Вона просто хотіла піти з вечірки якомога непомітніше та добряче виплакати. Звісно, після того, як вип'є ксанакс і опублікує надихаючу цитату у своїй інсті. Це підтвердить розрив, але також дозволить їй контролювати історію. Можливо, щось про духовне зростання і любов до себе?

Її сестра Ханна могла б підібрати ідеальну пісню. Вона завжди сиділа посеред вінілових платівок у цих гігантських потворних навушниках на голові. Дідько, шкода, що вона не прислухатися до думки Ханни щодо Едріана.

Як вона там сказала? А, точно.

«Він такий, ніби хтось на рині очі намалював».

Пайпер знову літала в хмарах, і Едріан вдруге зиркнув на годинник.

— Ми закінчили? Мені треба поговорити з людьми.

— О. Так, — швидко промовила вона, її голос був до жаху неприродним. — Що може бути доречнішим, ніж поєхати до того, як почнеться нудота? Я не думала про це з цієї точки зору, — вона цокнула своїм келихом шампанського об його. — Ми свідомо розходимося. *Très*¹ зріло.

— Точно. Називай це, як хочеш, — Едріан видушив похмуру усмішку. — Дякую за все.

— Ні, дякую *тобі*, — вона стиснула губи, намагаючись бути якомога менш схожою на пустоголову ляльку. — Я багато дізналася про себе за останні три тижні.

— Та годі, Пайпер, — Едріан засміявся, уважно розглядаючи її з ніг до голови. — Ти весь час переодягаєшся і витрачаєш татові гроші. У тебе немає причин щось дізнаватися.

— А мені потрібні причини? — легковажно запитала вона з усе ще опущеними кутиками вуст.

Роздратований через те, що його підловили, Едріан вдихнув:

— Думаю, що ні. Але тобі точно потрібен мозок, який опрацьовував би більше, ніж скільки лайків ти можеш отримати під фоткою своїх буферів. Життя дещо ширше, Пайпер.

— Так, я знаю, — сказала вона під впливом роздратування і з більш ніж небажаним соромом. — Життя — це те, що я документую у фото. Я...

— Боже, — він напівстогнав-напівсміявся. — Чому ти змушуєш мене бути мудаком? — Хтось з пентхаусу

¹ Дуже (фр.). (Тут і далі прим. перекл.)

покликав його на ім'я, і він підняв палець, не відводячи погляду від Пайпер. — Річ не в тобі, добре? У цьому місті є тисячі Пайпер Беллінгер. Ти просто спосіб згаяти час, — він низав плечима. — І твій час минув.

Те, що переможна усмішка залишилася на обличчі Пайпер, коли Едріан занурився в натовп, прямуючи до своїх друзів, було дивом. Усі на даху витріщалися на неї, шепотілися, прикривши роти руками, жаліли її — і це найжахливіше. Вона відсалютувала їм своїм келихом, а потім помітила, що той порожній. Поставивши його на піднос офіціанта, який проходив повз неї, вона з усією гідністю, на яку була спроможна, взяла свій атласний клатч «Bottega Veneta» та прослизнула крізь натовп спостерігачів, моргаючи, щоб сфокусувати зір на кнопці виклику ліфта.

Коли двері нарешті сховали її з поля зору, вона притулилася до металевої стінки, глибоко вдихаючи носом і видихаючи ротом. Новину про те, що її кинув Едріан, уже розносили по всіх соцмережах, можливо, навіть із відео. Після такого навіть знаменитості третього ешелону не запрошуватимуть її на вечірки.

Вона мала репутацію любительки добре проводити час. Тієї, кому заздрили. «Світської левиці».

Що в неї є, якщо не її соціальний статус?

Пайпер витягла телефон із клатча й механічно замовила розкішний «Uber», програма запропонувала їй водія, який був усього за п'ять хвилин від неї. Потім вона відкрила застосунок і відкрила список близьких людей. Її великий палець на мить завис над іменем Ханни, але зрештою зупинився на Кірбі. Подруга відповіла після першого гудка.

— Божечки, це правда, що ти благала Едріана не кидати тебе на очах в Енсея Елгорта?

Усе було гірше, ніж вона думала. Скільки людей уже повідомили таблоїдам?

Завтра ввечері, о шостій тридцять, вони будуть повторювати її ім'я в редакції, поки Гарві сьорбатиме щось із своєї термочашки.

— Я не благала Едріана не кидати мене. Припини, Кірбі, ти ж добре мене знаєш.

— Трясця, так. Але це я, а не всі. Тобі треба нівелювати наслідки цього. Маєш журналіста на зарплаті?

— Уже ні. Деніел сказав, що мені не потрібні прес-релізи, щоб ходити на шопінг.

Кірбі пирхнула:

— От бумер.

— Але ти маєш рацію. Мені слід нівелювати наслідки, — двері ліфта відчинилися, і Пайпер вийшла, цокаючи своїми човниками на червоній підосві по підлозі вестибюлю, щоб зрештою опинитися на бульварі Вілшир, де тепле липнєве повітря висушило вологу на її очах. Високі будівлі в центрі Лос-Анджелеса пнулися до задимленого літнього нічного неба, і вона витягнула шию, щоб побачити їхні верхівки.

— До котрої працює басейн на даху готелю «Mondrian»?

— У таку мить тебе цікавить розклад роботи басейну? — Кірбі зашипіла, а на фоні почувся тріск її вейпа. — Не знаю, але вже за північ. Якщо він ще не зачинений, то скоро зачиниться.

Чорний «Лінкольн» зупинився біля узбіччя. Уважно звіривши номер машини із тим, що був у застосунку, Пайпер сіла всередину й зачинила дверцята.

— А хіба вторгнення в басейн і найкрутіші розваги не будуть, типу, найкращим способом вибити клин клином? Так Едріан перетвориться на хлопця, який порвав із легендою.